

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek póstatulvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyitótérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötöttségben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Z. díkirt-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

986/1894. sz.

Léva városi adóhivataltól.

Hirdetmény.

Közhírré tételük, miszerint a folyó 1894. évre szóló hadmentességi díj kivetési lajstrom a lévai m. kir. pénzügyigazgatóságától 8 napi közszemlére kitétel végett leérkezvén, az a városi adóhivatalban van folyó évi július hó 28. tól 1894. évi augusztus hó 5-ig bezárólag közszemlére kitéve.

Erről az érdekelt haddij kötelesek azon figyelmeztetéssel értesítettek, hogy a fent jelzett lajstrom fent kiirt napokon hivatalos órákban megtekinthető, s a netán sérelmes megadóztatás elleni felszólalások a városi hatóságnál beterjeszthetők.

Léván, 1894. évi július 26. án.

Juhász László,
 v. pénztárnok.

Föld.

Talán nem egészen jogosulatlan azon állítás, hogy mindenünket az anyaföldnek köszönhetjük. Ha a föld meghozza a maga termését, s hozzá téve áldás kíséri a földmivelő munkáját, akkor megelégedés fog honolni az egész országban. Mert ha közvetlenül nem is, de közvetve mindenki a földtől nyeri a megélhetésre szükséges eszközt. Ha a föld busásan visszaadja a beléje vetett magot, akkor van a földmivelőnek, van az iparosnak, van a hivatalnokoknak, van az államnak, de ha ez a nyomorult föld termése nem sikerül, a hiányt megérzi kicsiny és nagy, gazdag és szegény.

Es mégis van e bizonytalanabb jövedelmi forrás, mely az idő viszontagságainak és annyi sokféle változás esélyeinek volna kitéve, mint a föld hozadéka? A gazda állandóan egyforma jövedelemre soha sem számíthat. Minden óra végzetessé válhat az esztendőre nézve. A gazdával osztozik a jövedelemben az őszi eső, mely kimossa

a magot, a téli és tavaszi fagy, a hosszan tartó szárazság, kiveszik részüket a kártékony mezei állatok, férgek és bogarak és csak a mit azok meghagynak, az marad a gazdáé.

Azt mondhatjuk, hogy a természet játékára van feltéve a gazda existenciája. A föld mindig meghozza a termést, a mi kár van, az nem a föld hibája.

Magyarország népének tulnyomó részét a földmivelő elem képezi. Elképzelhető tehát, a vetéstől az aratásig fél Magyarországot még a fű növéseit is figyelemmel kíséri. Aratásig se éjjele, se nappala nincs a földmivelő népnek. Mert vetett s hogy mit fog aratni, nem tudja. A kockázatot a sors szeszélyes játékaival szemben mindig neki kell viselni. Ő elveti a tiszta magot, megmunkálja a földet rendesen, a többi mind bizonytalan. Jöhet egy éjszaka, s a szépen fejlődött kalászatokat pozdorjává veri a jégzápor. Vagy beleveszi magát az tűszök és tönkreteszi az egész táblát. Lehet e mellett a gazda a legszorgalmasabb, a legjózanabb, mind nem ér semmit. Nem akadályozhatja meg az elemi csapásokat. Istennel párbajra menni nem lehet.

Most az aratás derekán eszünkbe jut a természet sokféle esélye. Mennyi munka, fáradság, aggodalom kellett addig, míg gabonáinkat legalább is asztalokba rakhattuk? Az idejű termés, mondjuk, hogy nem volt rossz, de fel sem dicsérhetjük nagyon. A föld hozott annyit, a mennyit közönségesen hozni szokott, semmivel sem többet. És mégis mindenestre meglep bennünket a gabonaárak alacsonysága. A buza métermázsája 6 forint. Mikor már azt hittük, hogy a betakarított gabona a csürben van s ott semmi veszély nem fenyegeti, előáll egy körülmény, mely összes számításainkat keresztül huzza. És ez a gabonaárak folytonos ingado-

zása, a mostani viszonyokhoz képest folytonos sülyedése.

Itt akad meg a magyar gazda sorsa. Ha most összeszámítja a bevetett magot, a reáfordított munkát és kiadásokat, felgondolja adóját, községi és egyházi tartozásait, és mindemellett az alacsony gabonaárakat, nem lehet csodálni, ha erőt vesz rajta a keserűség és az Amerikába való kivándorlásra gondol. De nem csak ő. hanem vele együtt az iparosok egész tömege, kik mind csak a gazdától élnek.

Most a hitelezők is megszorítják. Még el sem csinálta a magot, már is kénytelen tudni rajta s a télre nem marad semmije, úgy kell átnyomorgni. A gazda nem versenyezhet a gabonakereskedőkkel, ha nincs kintartása. Az egyenlőn versenyben ő huzza a rövidebbet, mert nem tudja magát fenttartani addig, míg a gabonaárak legalább is elfogadható árra emelkednek. A gabonakereskedők szövetségre lépnek s lenyomják az árakat. Oroszországból és Romániából importált buzával maszkirozzák a bő termést, úgy hogy a gazda a szűk aratás daczára sem tudja az árakat felesigázni.

A föld hozadéka immár társadalmi kérdéssé vált, mely megoldásra vár. Mezőgazdaságunk érdeke megkívánja, hogy ne is térjünk ki előle. Magyarország gazdaközönségét képesíteni kell az egyenlő versenyre. Képesse kell tenni, hogy a huzamosabban tartó alacsony árak se törjék meg, hanem kintartson mindvégig. Meg is próbálták ezt a régebbi időkben is az által, hogy hitelt nyitottak a gazda számára és nem tudták, hogy a föld megboszulja magát, mert ez a hitel lesz a gazda megölője. A minthogy úgy is történt.

Ez így azonban nem maradhat. Micsoda kilátásai vannak akkor a jövőre gazdaközönségünknek, ha ez így tart tovább? A haza törzsét képezik

a gazdák, a törzset kell ápolni tehát, mert ettől nyeri az életnedvet a legutolsó levél is. Micsoda kedvvel foghat őszzel újra a vetéshez, ha látja, hogy munkájának eredménye akár jó, akár rossz az aratás, a legszerényebb igényeket sem képes kielégíteni?

A Körmöcbányai Casino.

(1844—1894.) Ötven évi fennállásának rövid történeti vázlata.

Összeállította: Psozka Ferencz.

(Vége)

Öfelsége az Uralkodó magas rescriptumával az 1865-iki december 15-ikére országgyűlést hivatott össze Pestre. A házba küldendő képviselők választása országsszerte nagy hullámokat vert. Körmöcbányán a Szuppan — Mátyás féle versengés nagyon is elkeseredett volt, mely a hivatalnoki és polgári elem egymástól végelszabadását, ez utóbbinak a kaszinóból való kilépését és egy új polgári kör: Bürgerlicher Leseverein, Citavnika, név alatt megalakulását eredményezte.

Valóban ettől kezdve csak egyetlen egy iparos Sztrakata Frigyes ur volt tagja kaszinónknak.

Annak eldöntésével, hogy a vasuti vonal Zólyomtól — nem Besztercebányán — hanem Körmöcbányán át lesz építve a vasuti mérnökök egész raja vonult be városunkba 1868-ban és megélenkítette a szocialis, nem különben a kaszinói életet; — az 1869-iki Sylvester nagyszerű estélyére, nem különben a rendes szombati klubb összejövetelekre még számosan fogunk emlékezni, — egész 1872-ig, míg ugyanis ezen év augusztus hó 12-én elrobogván az első hivatalos vonat: a vasutiak is rebus bene gestis a világ minden tájaira elszéledtek; számosan azonban még most is fenntartva az összekötötést a régi kaszinótagokkal.

Idővel mikép a sebek behégednek és az élek eltompulnak, — láttam ugyanis a hetvenes években kaszinónkban urakat egy és ugyanazon asztalnál békésen tarokkozni,

TÁRCZA.

Muló árnyak.

— Irta: LELKES NÁNDOR. — (Folytatás.)

Egy nap aztán kicsipte, magát az ő nagyvárosi gavalléros sliffjével.

Az öreg Gyömöreyné szinte gyönyörrel nézte fia hiúságát. Elnézte őt, még igazított is rajta.

Épp az udvarból ügetett ki a nyergesen, mikor a befordulónál atyja jött vele szemközt.

Az öreg Gyömöreý szigort parancsoló szeméit végig járatta rajta, de sötét árnya ennek is derült lett, söt tréfára is fordította a vén kurucz.

Hova vágtad ki magad oly csinosra? Látogatóba apám.

Nem a vendéglős Rezsinye kedvéért? Ugy veszem észre . . . tudom én azt.

A fiu arczán felszökött minden vér, hanem azért ügyesen adta az ártatlant.

Mult napokban beszéltem az öreg gróffal, látni kíván téged, tisztelegned kell majd ott is legközelebb.

Egy helyeslő fejbőlintással Aurél elsietett. Az öreg hosszan nézett utána, miatlant fogai között morgott valamit, melyből a mellette álló azt vette volna ki:

Nem csunya a kölyök.

Hanem azért mégis csak legrövidebb ut vezetett az utszéli vendéglőbe.

Legalább a Gyömöreý fiu úgy találta. Az ajtóban álló vörösbuzos alak már megszűröl láttatta magát, ez aztán elfelejtette

véle a grófékat s a többi vizitteket, meg az apja haragját is, oda tért be.

Épp jókor jött. A leányt egyedül találta.

A fiu nem sokat habozott ez alkalmas időben.

Két merész léptekkel hozzá közelített. Kisasszony! eljöttem, hogy viszontláthassam. Őszinte akarok lenni, nem titkolhatom tovább azt a rokonszenvet, mellyel maga iránt viseltetem.

A leány összereszt, Gyömöreý fiu e váratlan szavaira. Rá tekintett, aztán mint egy bakfisch leereszté szöke szempilláit.

Most az ön véleményét akarom hallani. Lángba borult a leány arcza ezektől a szavaktól, s nem felelt, szeretett volna kitérni Gyömöreýnek, de ez utját állotta.

Szóljon kérem?!

Ne tréfáljon.

Isten a tanum, hogy igazat mondok!

Hagyjon engem.

Nem! nem engedem, mig nem válaszol.

De hova gondol Ön Gyömöreý ur?!

— és ezt olyan kedvesen mondotta, hogy Gyömöreý bátorságot vett magának derekához kapni, hogy átkarolja, de a leány eltolta magától.

Miért?

Miért?! tudja mi Ön, s mi vagyok én.

És ha másként lenne?

Hagyjon fel evvel kérem.

Gyömöreý közelebb lépett a leányhoz,

s erősen fogta meg jobbát, melynek ütéré izgatottan kalimpált az övében.

Kisasszony! ne husziton ily lemondó kifejezésekkel.

Nem! nem lehet!

Mi nem lehet?

Felejtene kell.

Soha! én élek önért.

Valami ellenállhatlan varázs volt a fiu e szavaiban, melyeket a leány fájó pillantásaival hallgatott végig.

Kisasszony! beszéljen már egyszer kérem.

A leány tagadó fejbőlintással felelt.

Miért nem?

Már megmondtam.

Az nem akadály előttem, én Önt birni akarom.

Hagyjon fel avvel, hisz ez soha meg nem történhet.

Soha!?! És ha! . . .

Nagyot és merészet mondott evvel, a min aztán maga is elgondolkozott, a leány meg elképedt, a ki már nem tudott mit válaszolni erre, meglepetésében, Gyömöreý szénfekete szemében felejté tekintetét. Abban volt a felelet megadva, mintha szemében állottak volna azok a szavak: a k k o r i g e n.

Gyömöreý diadalát látva ebben; egy ügyes kézmozdulattal átnyalabolta a leány derekát, s szenvedélyesen szoritotta magához.

Valamilyen két nagyszajú dragonyostiszt, fordult be épp akkor a vendéglő kapuján, sűrű kardcsörtetések s hangos beszélgetés között.

A leány akkor bontakozott ki a Gyömöreý fiu karjaiból, mikor azok benyitottak.

Nagy stréber lehetett az egyikük, mert e jelenet után, melynek már csak a leg-

végőbb részét láthatták, mig az előzményeit csak a leány zavartsága s vörösré égett arczából következtették — összezorrent a Gyömöreý fiuval, minek aztán természetesen kihívás lett a vége.

Másnap aztán meg is történt a párbaj a regényi erdőben a legszigorubb feltételek mellett.

Gyömöreý segédeül az ottani gyógyszerészt, meg a letenyei tisztartó fiát kérte fel.

A második golyóváltásnál vértől boritva esett arczara.

A seb életveszélyes volt.

A vendéglőbe, de hamar! — többet nem mondhatott mikor eszméletre térítette a segédkező orvos, de ezt is oly fátyolozott hangon sürgette, mintha bizonyos megerőtetésébe került volna a közelgő halálúsát bevárni.

A többi aztán nagyon rövid idő alatt történt.

A segédei is jónak látták a közeli vendéglőbe szállítani a sebesültet, hol egy külön szobába fektették, s a vendéglőséék gondjaira bízták, mig ők a szomorú kötelességüket a tanyára siettek hirül adni.

Senki sem volt abban a szobában, csak az a leány, kit a sors épp akkor hozott oda, mikor már nem volt nála.

Remegve állott meg a beteg előtt.

Egyidőre mintha föleszmélt volna az, zavaros szemével hosszan nézte az előtte állót. Talán megismerte.

Beszélni akart, de nem birt.

A leány bizonyos szánalommal lépett

jókedvű harmóniában együttesen a pagatot vagy a XXI-et hajtani a kik egykoron 1849-ben egymást üldözve halálba kergették, — így lön ez a társadalmi életünk ama viszonyával is, melyek egy másik „Olvasó kör“ létesítését eredményezték.

Számosan ugyanis, de főleg azok, kik mind a két kör tagjai valának, belátva ily kis városban, mint Körömczványa, két ily kör fölösleges voltát, azok fusionálását rebesgetve az eszmének lassankint propagandát csináltak; s valóban az ügy idővel annyira megérlelődött, hogy 1874. évi október 28-án megtartott választmányi ülésben határozatilag kimondották, hogy a kaszinónak az Olvasó körrel való fusionálása ellen kifogása nincsen.

Ugyaníly értelemben nyilatkozott az 1874. évi november 8-án megtartott közgyűlés is kiküldve egyúttal a fusiot előkészítő bizottságba a következő urakat: Plank K., Lehoczky Gy., Dr. Langfelder, Schröder, Salamin, Nemtsek, Giller és Jankovszky-t.

Miután az „Olvasó körben“ is megfelelő értelemben megindították az ügy ez összeült bizottság csakhamar elkészítette az alapszabályokat és a két egyesület „Társaskör“ czim alatt 1874. évi december hó 26-án megtartotta az alakuló közgyűlést.

A felolvasott alapszabályok csakhamar jóváhagyattak, s a tisztválasztás is egyúttal megejtetett.

Chabada leköszönve az igazgatói, Krizsko meg az aligazgatói tisztjükről, igazgató lön: Schröder K.; aligazgató: Chabada József.

Tekintve a tagok nagy számát (221) nagyobb és tágasb helyiségekről kellett gondoskodni; s minthogy a kaszinó helyiségeit a 16-ik számú házban a ház építési s berendezési módja miatt kombinative szaporítani nem lehetett; e czél azonban az Olvasókör lakta 13. sz. házban kivihető volt: a kaszinó 30 évig használt helyiségei felmondattak s a 13. sz. ház első emeleti összes (nyolcz) helyiségei béreltettek ki. Erre megalapították a tagsági, (hat frtról négy forintra szállítván le) billárd és kártya díjak.

Az előfizetendő lapok ügyében, bár az Olvasókör „Citavnika“ névnek megfelelő szellemük is előfordultak, egyelőre teljes tolerantiát szemmel tartva, semmi kiküszöbölés nem történt.

A volt kaszinó szolga Richter József leköszönésével, bár újra választatott is meg, Roth János havi 10 frt díjjal alkalmaztatott, mely díj idővel 18 frtra emelkedett.

A szolgák névjegyzéke: 1844—51. Nikolini, 1852—64. Blystan, 1865—75. Richter, 1875—78. Soltész, 1879—81. Turczér, 1881—93. Walbert, 1893. Wágner.

Ujra egy metamorfosison így átalakult egyesületünk működése ezen harmadik szakában valóban élénk volt.

közvetlen melléje, mialatt a szegény Gyömörey fiu arcán megelégedett mosoly vonult volna keresztül.

Egyszer csak mintha jobbát egy erőmegfeszítéssel a leány után akarta volna nyújtani, de aközben karja lelohadt.

Aztán, egy nehéz sohaj dagasztotta fel szétgombolt ingét.

De mindjárt utána látható erőmegfeszítéssel karjaival lenyomta fejét a leánynak s annak ajkát, ajkához szorította.

A leány nem ellenkezett. Nehány másodpercig görcsösen tartotta magánál.

Aztán mintha eleresztette volna, karjai visszaestek . . .

Hideg szél csapta mindkettejük arcát. A leány összereszt. Egy éles sikojjal rántotta fel fejét.

A Gyömörey fiu átfordult szemei látára összeesett . . .

(Vége.)

Muki bácsi kalandja.

— Eredeti tereza. —

Muki bácsi azok közé a halandók közé tartozott, kik irtóztak a víztől és kik teljes életükben mindig a bornak voltak lelkes barátai. A viszonytól csak egyszer szabadult meg minden esztendőben, akkor ugyanis mikor a nyári forróság mogyoró nagyságu csöppöket szorított ki jól táplált, egészségtől duzzadó testéből.

Ekkor kibékült a vízzel és megbarátkozott a fürdés eszméjével, mert hiába! — szokta ilyenkor mondani, — az esztendőben

Esténként, mi több délutánokint a feketé kávénál, billárd és kártyánál csak úgy hemzsegték a helyiségek a tagok nagy számától.

Bár az intelligencia részéről a legnagyobb tolerancia, előzékenység tanúsított a polgári elemmel szemben, bár a támasztott és pedig sokszor bárminemű igények annyira véttettek tekintetbe, hogy a régi meggazdálkodott összes pénzkészlet 865 frt 61 kr, melylyel a kaszinó fusionált, ezek révén elfogyott; mi több Roth a szolga által elkövetett 1878-ban nagyobb mérvű pénzbeli elszámolás után, az új billárdot már csak felvett kölcsön útján lehetett megszerezni: mi tagadás, a polgári elem nem jól érezte magát a fusionált aerában; a volt kaszinó tagokat indigenáknak tekintette, s miután ezen érzelmeken erőt nem tudott venni: először sporadiéke 1878-tól kezdve pedig tömegesen (egyszerre 31 tag) kilépett.

Ez utóbbi lökéshez leginkább hozzájárult a tagdíj emelése, a lapok revíziója, a többi között Národné Noviny kitiltása, és Verhovay által szerkesztett „Függetlenség“ a Csángó pénzek percutuáltatási esete és az országgyűlési képviselőválasztások utóíze; minek folytán a polgári elem legnagyobb része az egyesületből kilépett és egy újat „Polgári kör“ név alatt alapított, alapszabályai közé felvéve egy oly paragrafust, melynek értelmében ezen kör tagja csak kizárólag iparos polgár lehet, mi több bár felesketett körömczi polgár is lenne valaki, de ha egyúttal hivatalnok is, ezen kör tagja nem lehetett.

A tagok ily nagy számban való kilépeése folytán a pénztári bevételek is aránylag fogytak; hozzá miután a billárd és a kártya megadóztattak; a petroleum ára, a lakás bére, a szolga díjaztatása emelkedett: a kör állandó deficzittel kezdett küzködni. Ezen a bajon radikálter (1880-ban) akart a fogatosított önkényes adakozással segíteni; mi több az előolvasott lapok eladásával enyhíteni; de végre is csak oda lyukadt a dolog, hogy a tagdíjakat kellett felemelni.

S valóban bár a tagok száma azóta (1884.) csak 120 és 130 között ingadozik, bár a társadalmi viszonyok fejlődésével az igények évről évre nagyobb mérvben támasztatnak, az évi szükségletek, melyek 1844-től mai napig 500 frtról 1500 frtra emelkedtek, szépen rendesen fedeztetnek.

S ezzel eljutottunk volna azon időszakhoz, mely legnagyobb része ismeretes előttünk, mely szocialis életünk esendes medrében minden nevezeteseb evolutio nélkül békésen tovább folyik, s melynek legnagyobb részében mi magunk részesei vagyunk.

Nagy mulasztást követnének el azonban, hogyha még egy rövid visszapillantást nem

egyszer csak meg kell feredni, akár van rá szüksége az embernek akár nincs.

A nagy alkalom végre megérkezett és Muki bácsi elhatározta, hogy a legközelebbi forró napon ki megy a falu végén elterülő „Varjutóhoz“, ahol, a község intelligenciája a mult esztendőben már fürdőházat akart emelni az e czélra rendezett tánc vigalommal összekötött lövölde ünnepély tiszta jövedelméből.

Muki bácsi nem szeretett nemesebb passzióval dicsekedni, tehát ezt a kirándulást is egyedül tette meg és a tó partjára érven, a víz tükre annyi csákkal kínálta lágy ölet, hogy levetkezett és megfedkezvén a vidék vagyombiztonsági viszonyainak nem éppen kedvező állapotáról, ruháját a parton hagyta szétszórva, biztos martalékul a környéken ólálkodó cigányoknak. Muki bácsi teljesen meg volt elégedve a „Varju“ hüs hullámaival és többször alámerült, hogy annál nagyobb legyen élvezete.

Di mialatt így élvezett, egy tolvaj fölnyalabolta ruháit és köd előttem — köd utánam — úgy elillant, hogy Muki bácsi még a neszt se hallotta.

Mikor a fürdőzés véget ért, Muki bácsi a partra veté szemeit ruháit keresve. Seholl, semmi nyoma. Már már kétségbe esett, midőn az az ötlete támadt, hogy addig kiabál míg valaki meghallja. Negyedórai ordítás után végre egy cigányasszony jelent meg a tó partján felajánlva segítségét a megszorult gazdának. Muki bácsi nem sokat válogathatott és testvériesen osztozkodott a cigányasszony kosztümjén, felöltvén annak lángpiros szoknyáját és ezer föltől össze-

vetnék a multakra azon szempontból, hogy resumáljam a kaszinóban uralkodni szokott társadalmi és politikai szellemet.

A nagy vagyis országos politikai események hü visszatükrözését mindenkoron látjuk kaszinónk beléletében.

Volt lelkes emelkedett hazafias hangulat a negyvenes években; volt tompa, néma resignáció az utána bekövetkezett elnyomatás idejében és volt öröm a politikai ujra ébredés idejében.

A hazafias szellem azonban soha sem hiányzott e körben. Voltak ugyanis mindig öntudatos hazafiak, a kik állandóan szították a hazafias szellemet, ha a tüzet nem is lehetett az uralkodó körülmények mellett, legalább a hamu alatt a parázst, hogy adott alkalommal lángot vethessen! Voltak hazafiak, a kik a haza alkotmányos ügyeit, jo gait ismerni, ismertetni, igen! támogatni legfőbb polgári kötelességöknek tekintették. S valóban csak is ezen önzetlen férfiak fáradóságának gyümölese gyanánt tekinthető, hogy valahányszor valami országos hazafias cselekvés szóba hozott a körömczványai kaszinó soha sem vonta ki magát, hanem a cselekvők sorába lépett.

Számos ily hazafias tettei közül midőn felhozom mikép a megáradott haza védelmében (1849.) tetteleg számos tagja részt vett, és ugyanezen, nem különben az 1859, és 1866-iki háboruk sebesültjeit ápolta, támogatta; mikép az országos szárazság (1863.) okozta inségesekeknek segélyt nyújtott; mint adakozott a Duna okozta áradás (1876.); a szegedi vízkárosultak (1879.); a polgári menház (1879.); a népkönyha (1880.); az aradi vértanúk (1868.); Deák Ferencz (1870.) Arany János (1882.) és a szabadságharc szobrok (1883.) javára, mint lépett be a képzőművészeti társulat (1878.) az EMKE (1885.) a felső magyarországi közművelődési egyesület tagjai sorába (1885.) mint támogatta az országos színészeti nyugdíjalapot stb. stb. midőn mind ezeket felhoznám, természetem csak azért, hogy tanúságot téve bebizonyítsam, miszerint egyesületünk magasztos szocialis hivatásának teljes tudatában, azt mindenkoron betölteni igyekezett.

Segélje is az ég! hogy legyen így továbbra is a jövőben!!

Vármegyénk közgyűlése.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 27-én, a főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek tárgysorozatába első helyen Detrich Péter és érdektársainak a nagy-bélicz-privigei vasutára megajánlott segély felemelése iránt való kérvénye volt kintüve. De, mert Detrich és érdektársai kérvényüket — még az állandó választmányi ülést megelőző értekezleten — visszavonták, az ezen közgyűlés napirendjéről levétetett.

Örömmel vette tudomásul a közgyűlés a főispánek a garamvölgyi vasut ügyében tett

tákoljt lajblíját. Ezzel aztán örült sebességgel vágtatott a faluba, hol szerencsétlenségére ép akkor dobolt a kisbíró és a nép kíváncsian összefutott az utcán. Hiába igyekezett kerülő uton hazatérni, nem sikerült neki, mert fele uton beleje ütözött az egyetlen pandur, aki a kertek mögött alkalmasint valami vadászot szimatolt.

— Megálj! — kiáltott a csönd szigoru öre. — Csak vallja be, hogy kend az a Lütyök Tera, aki a minap is két libát hajtott el a faluból?

Muki bácsi önkénytelenül megállt és megfedkezvén érdekes öltözetéről a megsértett önértet büszke hangján válaszolt:

— Ejh, hát kend is már fonékig nézett ma a pohárnak, hogy olyan zavart a szemévelága, hogy nem ismer . . .

A pandur, ki a beszéd alatt Muki bátyánk közelébe sietett, nagy haragra lobbant a feleselés miatt. Nem is engedte tovább folytatni Muki bátyánk védelmét és kifejezte előtte a gyanut, hogy a szakálla csak álszakál, amiért most már éppenséggel nem tágit és bekisérte a foglyot a község-házába.

Itt aztán csakhamar kiderült a való, mert Muki bácsi felesége éppen akkor lépett be az ajtón, hogy eltűnt férjeurát a község birájánál reklamálja, mikor a pandur váltig hajtogatta, hogy ő kész esküvel erősíteni, hogy a fogoly senki más, mint az a bizonyos Lütyök Tera, aki a minap ellopta a Muzslaiék libáit.

M.

azon előterjesztését, hogy a kívánt 140 ezer forintnyi biztosíték a vármegyénél már deponáltatott s hogy az összeg a legrövidebb idő alatt az illetékes helyre be lesz szolgáltatva, a mi által ezen vasutnak létesítése ismét egy fontos lépéssel haladt előre, úgy, hogy annak kiépítése már most semmi komolyabb akadályba nem ütközik.

Léva város közönsége — tudvalevőleg — elhatározta, hogy a városon átvonuló állami utszakaszt a közlekedésügyi miniszteriummal megkötendő szerződés alapján — a miniszteriumnak ezen utszakasz részben való makadamirozására szánt 8500 frtnak igénybevételevel — koczkaköbörkölattal építi ki, a mely munkálat teljesítése céljából egy, 50 éven át törlesztendő 54 ezer frtos kölcsönt vesz fel. Ezen kölcsönt a város a miniszterium által engedélyezett vámból fogja törleszteni, a mely a vasuti közegek által lesz szedve s a városi pénztárba be szolgáltatva és minden, ezen utszakaszon a vasuthoz kiviendő, vagy onnan elszállítandó az utszakaszt érintő szállítmány után métermázsánként másfél krajczárban állapítatik meg — A közgyűlés — tekintettel arra, hogy a város ezen beruházással a már évek óta panaszt tárgyát képező, járhatlan utszakaszt jó karba helyezi, a közlekedést megkönnyíti s ez által a város haladását s tovább fejlődését is tetemesen előmozdítja, még pedig anélkül, hogy ezzel a város közönségére a legcsekélyebb teher hármoínék, — a város ezen határozatát egyhangulag jóváhagyja s ajánlólag terjeszti fel a miniszteriumhoz.

Budapest, 1894. július 27.

— Az uborka-szezon. — Nyaraló gyermekek. — A hőség. — Az új földmívelésügyi miniszter. —

Azt kívánják önök, hogy írjak. Igen ám, de mit? Ebben az uborkaszezonban nem találok pennámra alkalmas tárgyat, mert hiszen ebben a poros fővárosban nincs semmi. A mi érdekes, az nem új, s a mi új, arról nem érdemes írni. Az ember most, ha a napilapokat végig olvassa, hát csak úgy gőzölög ki belőlük az uborka illat. És ez nagyon jellemző minden fővárosra nézve, mert mindegyikről elmondhatjuk, hogy nyári álmodt alszik. Kihalt ilyenkor az egész város, legfeljebb a városligeti fák között mutatkozik egy kis élénkség, hol még lehet egy-egy bakát látni a vergoniával és a Marcsával.

A paloták ablakain a függöny örökké leeresztve van. Így is marad szüretig. A színházak azzai csakva vannak, Thalia kivonult a jdtbe pereputtyától. A városligeti szinkörben vidéki színészek játszanak a fővárosnak Közönsége azonban több van az orfeumnak, meg a czirkusznak, hol úgy megcsodálják a figurázó számár rengeteg tudományát. Egyébként semmi sincsen. Néha néha barátságos gyujtogatók valamelyik külső fatelepen műkedvelői tüzi játékot rendezett a maguk mulatságára. A vagy egyik másik bankár ur befecscol és elparolgasának híret vesszük. Mondom ezek mind közönséges dolgok. Legalább egy czánpánk volna, mind a boldog fiúmeieknak, hogy volna miről írni. A minap láttam ugyan egyet az uszoda körül ólálkodni, mikor a hölgyek fürödtek. De úgy látszik, hölgyeink nem igen félték tőle. Pedig veszedelmesen mosolygott, sétapálczájával izgatottan verte a földet, s a monokliját folyton igazgatta.

A gyermektelepi egyesület első telepítvényesei, a felsővidéken elhelyezett gyermekek megbarnulva és megedzve a napokban jöttek vissza a fővárosba. No hiszen, nem sokára oda lesz az a viruló arczzsin. A második csoport nagy lármával, diskurálva most ment el. A kicsikék oly vigan és oly fontoskodó arccal léptek a kupéba, mintha a mesebeli gyermek módjára heted-hét ország ellen utaztak volna. Oly számosan jelentkeztek a gyermekek a nyaralásra, hogy alig lehetett egy harmad részét felvenni. Volt is nagy sirás az elutasítottak között. Pedig, hogy milyen jót tesz a gyermekeknek ez a nyaralás mind testi és mind lelki állapotukra nézve, igazolja a tapasztalás.

A ki itt kénytelen maradni, az jobban teszi, ha egész nap ki sem jön. A felülről letűző forró napsugarat az aszfalt teljesen visszasugározza. Még a szellő is, mely a fonyadt falombok között lengedez, szinte éget. Az ember azon csodálkozik, hogy eddig még fel nem forrott az agyveleje. A fővárosban a forróságnak mindig szomoru következményei szoktak lenni. A mentőknek örökösön készenlétben kell lenniök, hogy segítséget nyujthassanak egy-egy elalélt embernek. A tegnapi nap folyamán a hőség következtében husz ember elájult. A huszonegyedikét már halva szedték fel az utca kövezetéről. De nem is csoda, mikor a hőmérő napon 45 Reaumeur-fokot mutatott.

Aztán, hogy ne féljünk a kolerától. Isten őrizz, ha most kiütne.

A miniszterek is mind távol vannak. Csupán az új földmívelésügyi miniszter, gróf Festetich Andor van még itt, ki tegnap foglalta el hivatalát. A fogadtatásnál a miniszterium egész tisztikara megjelent s nevében Miklós Ödön államtitkár üdvözölte a minisztert, ki barátságos szavakban fej-tette ki álláspontját. Politikai nyilatkozatokat nem tett.

Egyéb ujságot ebben a kutya melegben nem is tudok kitalálni. De talán ebben az uborka-szezonban ez is sok.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Hivatal vizsgálat.** Dombay Vilmos alispán, Huzóczy Lajos tb. megyei főszámvevővel, — a vármegye mind az öt járási főszolgabírói hivatalát, valamint Léva, Körmöcz és Ujbánya városok hivatalát f. hó folyamán megvizsgálta.

— **Kántorválasztás.** Hliva János halálával megüresedett r. k. kántori állásra Léva város képviselő testülete egyhangulag Richter Ferencz lévai rom. kath. elemi iskolai igazgató-tanítót választotta meg.

— **Póttanfolyam.** A lévai tanítóképző-intézetnél rendezett magyar nyelvű póttanfolyamot — mint értesülünk — 17 tanítója látogatja, a kik több vármegyéből jöttek össze városunkba. A póttanfolyam hallgatóit, kik a magyar nyelv elsajátításában már eddig is szép haladást tanúsítottak, — Kápolnai József, képezedei tanár tanítja, napoként öt órában. A tanítók szabad idejüket is hasznosan töltik el; mert Jaross Ferencz tanító vezetése mellett, ki mint magyar társalgó van melléjük rendelve, — sorra látogatják a városunkban levő köz- és magánintézeteket és megismerik a város nevezetességeit. Néha a vidékre is kirándulnak, a hol szintén elég alkalom nyílik arra, hogy szép tapasztalatokat gyűjtsenek. — A tanítók nagy kedvvel kultiválják a magyar énekeket. A himnusz, szótart, lengyelhymusz s egyéb énekekzen kívül tanulnak népdalokat is és a legközelebb az ének- és zenekedvelőkkel egy zenés misét fognak előadni.

— **A lévai postahivatal helyisége** a modern kor igényeinek megfelelőleg nyert átalakítást, ugyanis a tisztviselők, kik eddig a közönség által elzárt világosság hiányában nagyjából sötétségben voltak kénytelenek dolgozni, most már az ablak vagyis a világosság felőli oldalon nyertek alkalmas elhelyezést, a közönségnek pedig oly kényelmes nagy szabad tér áll rendelkezésre, melylyel vajmi kevés hivatal dicsékedhetik, ezen felül a főnöknek külön elzárt helyisége van, hol a felekkel zavartalanul érintkezhetik. Továbbá a nagyvárosok postahivatalainak mintájára a fiók bérlek amerikai záros szekrényekkel látattak el, honnan levelezéseiket tetszés szerint bármikor kiemelhetik s nincsenek arra utalva, hogy a tisztviselők közreműködését vegyék igénybe.

— **Szobor-megáldás.** Szabady Rozália, ipolysági lakosnő egy 90 frtos alapítványt tett a város plébánosánál azon célra, hogy abból az ipolysági plébániái templomban Jézus szentséges szívének szobra állítsák fel. A diszes szobor elkészült, s folyó hó 22-én szentelte fel Marich Agoston kerületi esperes. A szobor megáldása után Foltin János plébános emelkedett hangu beszédet tartott.

— **Ellopott ékszerek.** A szomszédos magyarai fűrdőben f. hó 26-án Bodnár Erzsike kisasszonynak a pénztárcáját, karpereczét és gyűrűjét az öltöző kabínból, mely fűrdő, ismeretlen tettes ellopta. Nagy baj magyarai fűrdőre nézve, hogy öltözők ajtáin a zárok oly rozszant állapotban vannak, hogy a közönség ehhez hasonló eseteknek többször is lehet kitéve. A tettest nyomozzák.

— **A nagy-surány aranyos-maróthi vasút** építése már majdnem teljesen be van fejezve s a megnyitása is nem sokára meg fog történni. A műszaki bejárás a napokban történt meg. Az aranyos-maróthiak között az első mozdony felszálló füstje nagy lelkesedést keltett. A vasutnak most Új-Szöny-Komárom felé leendő kiépítését tervezik.

— **A pozsonyi jószágügynökség** lévai fiókjának ominózus tót cégfelirata eltűnt a tábláról s így szívesen konstatajuk, hogy felszólalásunknak meg volt a kívánt eredménye. A cégtulajdonos ezen intézkedéséről bennünket levélileg is értesített, hogy ugymond, az övénel nem értekenyebb magyar szellemünket megnyugtassa.

— **Lóverseny Nyitrán.** A magyar lovaregylet igazgatósága a Nyitrán rendezendő lóversenyt szeptember hó 30-ára engedélyezte. Összesen 4 verseny lesz 2—2 díjjal, vagyis összesen 8 díjjal. Ezen kívül lesz még a lótenyésztő mezei gazdák versenye. Nevezések a nyitrai gazdasági egyesület titkárához Nyitrára küldendők. A verseny napjának délelőttjén nagy szabású lótenyésztési jutalomdíjazás lesz, melyet a vármegyei lótenyésztőbizottmány és a gazdasági egyesület rendeznek. Ezen alkalommal lesz kismelme azon lánygy, mely a vármegye lótenyésztését a millennárius kiállításon reprezentálni fogja.

— **Hetivásáraink** érdekében. Ezer a panasz, hogy városi rendőrségünk nem elég éber a vásáros közönség érdekeinek védelmében. E miatt az eladó s vevő között oly gyakori a huzavona, perlekedés, hogy sokan e miatt hetivásárainktól elidegenednek, gabnáikat, áruikat, inkább Párkányba, vagy Ersek-Ujvárra szállítják. — Szerintünk a vásári rendtartás követelményei szerint — a megvétel gabnát haladéktalanul átveszi, s az eladót rögtön tartozónak kifizetni a vásárló. E helyett mi történik? egész napon át kénytelen ácsorogni a megvételről szóló átadulával 10—20 kros foglaló mellett az eladó s még köszönje meg, ha minden baj, kifogás — igen gyakori perlekedés — nélkül az nap a gabnát

ját átvették. Ez Párkányban, Érsekujvárott nem így van; ott a megvétel után rögtön történik az átadás, s ezzel egyidejűleg a kiadás. — Vegye kezébe a vásár rendezését városunk tanácsa, erélyes polgár mestere s hártsa el ez irányban is a felmerült panaszokat, hogy érdekünk kellő érzékkel e téren is védve legyen!

— **Dementi.** Fábrián János, Garam-Lök község bírása vonatkozással multkori közleményünkre, mely szerint ő öngyilkossági szándékból az udvarán levő kutba ugrott, az esetnek olyformán leendő kiigazítására kért fel bennünket, hogy ő nem önkényt ugrott a kutba, hanem fejszedülésben szenvedvén a kut alacsony kávján véletlenül keresztülbukva esett bele.

— **Vásár.** Léva n. a f. évi július hó 23-án megtartott szavasmarha: 1280 drb; ló: 1790 drb; birka: 4900 drb; sertés: 95 drb; keaske; 19 drb; számar: 8 drb, összesen: 3102 drb. — Ezekből eladatott szavasmarha: 324 drb; ló: 317 drb; birka: 2828 drb; sertés: 11 drb; keaske: 2 drb; számar 3 drb; összesen: 3485 drb.

— **Kanikula.** Magdolna napja! A Magdolna — a kanikula első napja volna. — Bünbánó Magdolna — ma is sok, mint a polyva, — de nincs több olyan asszony, — mint szent Magdolna kisasszony. — Nem hiába tüzes volt a pillantása, — ma sincs még annak mása. — Hogy felvirradt a napja, — az embert a hőség megesapja. — Az aszfalt egy viaszkelepény, — nyomot hagy rajta minden legény. — Az aztán cifra egy pecsét, — ha megnézed rajt a lábak helyét; Van ott sok mindenféle forma, — finom, parányi, durva és mogorva. — A városunknak nincsen párja, — kerüljön Hazafi Veray lantjára, — neki mindenügy hűde, avagy meleg, — a porban fürödnek a verebek, — mi nyeljük bmsan, csendesen, — utczát, aszfaltot nem öntöztet senki sem. — No de mindennek egy a vége, — elég, ha nedves a hivatalos gége. — Hej! a telet már vissza kívánjuk, — mikor ily átkozottul izzadunk, — A komám is éjjel az ágyba — majd belefutott az izzadságba. — Egy malacz futott az aszfalton végig, — mondjuk, hogy csoda nem történik, — a míg szaladt — az alatt — elolvadt, — belőle mi sem maradt, — csak egy nagy zsírfolt, meg a bőre, — kicsi kis farka, meg a szőre. — Nekem is volt egy arany koronám, — de sütött a kánikula rám, — jó formán nem is vettem észre, — leolvadt egy ócska rézfillérre. — Szidom az eget és a meleget, — szerkesztő ur kérnék egy kis előleget, — a melylyel kihuzzam Bertalan napjait, — a kánikula haláláig, — s megénekelhessem önt s a redakeziót, — hisz mi csináltuk meg a fuziót. — Mert ha nem öntöz a tanács kívül, — nem várom azt, még a meleg kihül, — sem nyelvem lógatni nincsen kedvem, — ugy is már elég port lenyeltem; — a Nyitr: i kertbe kimegyek, — hol kvaterkázik annyi jó gyerek, — a torkomat öblögetem, — s önt is majd mig emlegetem, — feltéve, hogy ha küld előleget, — s segít legyűrni ezt a meleget.

— **Kinevezés.** A kereskedelmi miniszter Kovács Dezső postatávirda tisztifolyam hallgatót posta és távirda gyakoronokká nevezte ki s szolgálatára a helybeli posta és távirda hivatalhoz osztotta be.

— **Annabál.** A vihnyi fűrdőben évenként megtartani szokott Annabált ma fogják megtartani Lakatos Sándor lévai zenekarának talp alá való nótái mellett.

— **Vidéki lapok a milleniumon.** Fiuméből az odaváló hírlapírók mozgalmat indítottak az iránt, hogy Magyarország ezredéves fennállásának ünnepe a magyar vidéki hírlapírók is képviselve legyenek, hogy e végből az összes vidéki lapok története s a munkatársak életrajza egybefoglalva kiadassék. A terv az egész országban visszhangra talált s kellő méltánylás mellett meg is fog valósulni.

— **Az őszi nagy hadgyakorlatok.** Az őszi nagy hadgyakorlatok előkészületeiről a következőket írják: Cumferti Roenauer József tüzérezredes ezredparancsnok vezetése mellett aug. 6-án Tornallyán és Rozsnyón keresztül a Kassa mellett fekvő Szinára, a lőterre vonulnak, hol három tüzérezred fog 27-ig éles tölényekkel lögyakorlatokat tartani. A tulajdonképeni nagy gyakorlatok aug. végefelé kezdődnek s jelentékeny részük Miskolcz környékén folyik le. Augusztus 22-én érkezik ide az 53-ik gyalogdandár, mely áll a 85. gyalogezredből (ezek Kassáról Pohl ezredessel vonaton jönnek) és a 25. gyalogezredből, mely Pacor ezredes vezetése alatt Losonczról jön. A dandárhoz csatlakozik Kassáról 2 tüzér-üteg s így kiegészítve fog az 53-ik gyalog dandár Rimaszombat és Csetnek között Steeb tábornok vezetése mellett mintegy 7 napig nagyobb gyakorlatot tartani. E közben az 54-ik gyalogdandár Theuerkauf tábornok vezénylete alatt Rozsnyó környékén tartja a gyakorlatokat. A résztvevő 2 gyalogezred s 2 kassai tüzérüteg együttesen szeptember elején Rozsnyóra vonul s itt találkozik az 53. dandárral. Az eddig résztvevő 4 kassai tüzérüteg innen Szinára a lőterre megy s helyökbe jön a lögyakorlatok befejezése után immár Rozsnyóra érkezett 17. tüzérezred — 4 üteg — Rosenauer ezredparancsnok vezénylete alatt. Így tehát együtt lesz a 27-ik gyaloghadosztály: a 25. és 85. gyalogezred, a 34. gyalogezred báró Königsbaum ezredes és a 67. gyalogezred Czertik

ezredes vezénylete alatt, továbbá a 17. tüzérezred és a beosztott huszárcsapatok. Innen a hadosztály Balassa-Gyarmat felé vonul, hol a nagy záró hadgyakorlat, melyen a 6. (kassai) hadtest mádi Kovács altábornagy hadtestparancsnok, a 4. (budapesti) hadtest Lobkovicz Rudolf herczeg altábornagy vezénylete alatt és nagyszámú honvédség vesz részt. E gyakorlatokon a király is rész vesz és fogadtatására Balassa-Gyarmat máris nagyban folynak az előkészületek.

— **Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület kirándulások** rendezésével kívánja a szebb természeti szépségeket a nagy közönséggel megismertetni. E végből ugy szervezkedett, hogy bármely időben az anyaállamból jövő nagyobb kiránduló csoportokat programmal ellátni, vezetni és kalauzolni tudja. Hazafias tisztelettel közzétessük tehát, hogy hajlandók vagyunk az anyaállam bármely vidékéről kirándulást rendezni az erdélyi rész bármely pontjára, ha legalább 15—20 kiránduló jelentkezik és a megállapítandó részvételi díj lefizetésére magukat kötelezik. A követendő eljárás ez lenne: A kirándulás illető vidéki szervezője, — kit maga a kirándulni akaró társaság választ vagy kér fel — összegyűjti a jelentkezőket és a névsornak legalább 10 nappal előbb beküldésével megkeresi egyesületünket, hogy ekkor és ekkor, ide és ide, ennyi és ennyi napra szólólag egy kirándulási programot állítson össze. Erre egyesületünk azonnal megállapítja a programot, kiszámítja a részvételi díjat és közölve ezt az illető társasággal, a kirándulás érdekében elvégzi a szükséges előintézkedéseket. Ez a határozata egyesületünknek igen fontos, mert ennek alapján igen könnyen és olcsón megtekinthetők az erdélyrészi gyönyörű természeti ritkaságok. Felhívjuk a nagy közönséget, hogy minél nagyobb számban szövetkezzenek ily kirándulások megtevésére. Kérdezősködések Radnóti Dezső főtábornokhoz Kolozsárra intézendők.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Köszönet és számadás.

A lévai takarékpénztár a temetői kutra gyűjtött alapunkat mult évi jövedelméből ismét 50 az az ötven forint adományal gyarapította.

Midőn e jótékonyágát nyilvánosan megköszönjük, egyuttal jelentjük, miszerint a lévai takarékpénztárnál 2089 sz. betétkönyvön elhelyezett alapunk ezidő szerint 553 frt 67 kr azaz ötszázötvenhárom forint hatvanhét krajczárt tesz.

Léva, 1894. július 24.

Belcsák László. Fizély Lajos.

II.

Köszönetnyilvánítás.

Boldogult férjem temetésén nyilvánult általános részvételt megköszönni — könnyen érthető és megbocsátható okokból mindez ideig elmulasztottam.

A rám mért csapásban némileg megnyugodva, most adok kifejezett halás köszönetemnek boldogult férjem mindazon ismerősei, barátai s tisztelői irányában, kik a végtisztesség alkalmával megjelenni s részvétükkel a veszteség feletti fájdalomt monnyh teni iparkodtak.

Léva, 1894. július 28.

Özv. Jancsó Péterné.

KÖZGAZDASÁG.

Hazai gyümölcsészetünk és a szentpétervári kiállítás.

Már több ízben volt ismertette részint napi-részint szaklapjainkban, hogy az Észak metropolisában: Szent Pétervárott rendkívül nagy becsre van a friss csemege-gyümölcsnek és tényleg majdnem hihetetlennek tűnik fel, mily nagy mennyiségű gyümölcs fogyasztatik nem csak Szent Pétervárott és Moszkvában, hanem Riga, Dynaburg, Helsingfors, Smolensk, Rybinsk, Varsó, Kowno, Nisni-Nowgorod, Wilna, Kiew, Minsk, stb. stb. nagyobb-kisebb orosz városokban is, mely nagy fényűzés tárgyául szolgál a szép gyümölcs az előkelőbb körök és a közepes osztály asztalánál, és mily magas árak fizetettnek ennek folytán Oroszországban az asztali gyümölcsért.

E körülmény Magyarország által ez ideig vajmi kevésbé volt kihasználva gyümölcsészetének javára. Hallottunk ugyan Kecskemétről indított szórványos gyümölcs-küldeményekről Oroszországba, de éppen mert nagyon is szórványosak, komolyan számba nem jöhettek.

Annál jobban sikerült Franciaország és Dél-Itália érdekelt köreinek meghódítani az orosz gyümölcsfogyasztást és tekintve a rendkívüli magas árakat, nagy hasznát látták az oroszokkal való összeköttetésüknek.

Hogy pedig Magyarország geografcice sokkal kedvezőbb fekvésénél fogva, vagy inkább ennek daczára sem urálja de sőt még csak részben sem bírta meghódítani az orosz gyümölcspiacot, ez bizonyára nem a magyar csemegegyümölcs minőségén mult, mert ez minden tekintetben felveheti a versenyt egy a francia, mint a tiroli gyümölcscsel, hanem hiányzott a kezdeményező, mozgató erő, mely a nagy fogyasztóhoz terelte volna a magyar terményt.

Most azonban elérkezett végre az alkalom, hogy a magyar csemegegyümölcsöt egy csapással, könnyű szerével be lehet vezetni Oroszország fogyasztó területeire anélkül, hogy a magyar gyümölcstermelőknek bármilyen fáradságukba vagy anyagi áldozatukba kerülne.

Csak akarna kell a magyar termelőnek és nem csak piacot fog hódítani termelvényének, de meg vagyunk győződve, hogy ki fogja Oroszország piacairól a versenyző államokat szorítani, mert kedvező helyrajzi fekvése és gyümölcsének kitünő minősége megadják neki a sikeres versenyre képesítő tehetséget és erőt. Csak be kell mutatni termelvényének mustráit, az idén pedig bemutatthatja, mert jó gyümölcstermes mutatkozik Magyarországon és a magyar gyümölcstermelő el fogja mondhatni a hajdani római császárral: Jöttem! Láttam! Győztem! . . . . .

A császári orosz kertészeti egyesület gyümölcsészeti kiállítást rendez, mely folyó évi szeptember hó 22-én nyitattik meg Szent Pétervárott, a védnöke: O császári Fensége Nikolaj Michailovics nagyherczeg által. A kiállítás nemzetközi lesz és elmondhatjuk, hogy nagyszerű előkészületekkel tétetik folyamatba, mert a rendezőség hatalmas segédeszközöknek lévén birtokában, minden hathatós tényező megmozgott, hogy a siker méltó legyen és megfeleljen az eszközök nagyszerűségének. Európa még nem látott olyan gyümölcsészeti kiállítást, a minőnek a szentpétervári kiállítás igérkezik!

Az orosz császári kertészeti egyesület minden államban jelölt ki egyet az előkelőbb és kiválóbb szakférflak közül, a ki az említett kiállítást illetve ennek ügyeit képviselje az illető államban. Így például Magyarországon Mauthner Odön magkereskedőt tisztelte meg képviselővel. Viszont a magyar kormány, illetve a földmívelési magyar királyi minisztérium Molnár István kir. gyümölcsészeti biztost nevezte ki szentpétervári képviselőjéül és bizta meg a magyar osztály vezetésével és ugyancsak a földmívelésügyi magyar királyi minisztérium szintén Mauthner Odön magkereskedőt ruházta fel a magyar csoportbiztos tisztségével Szt. Pétervárott.

E két férfi már most minden lehető elkövet, hogy Magyarország gyümölcsészete minél nagyobb, minél impozánsabb méretekben, minél tömegesebben, minél szebben legyen képviselve. A gyümölcstermelőknek minden kedvezmény, minden könnyedség kieszközöltetett, hogy csak tömegesen vegyenek részt a kiállításban: A magyar kormány a kiállításra szánt gyümölcsök szállítási költségeit saját terhére elvállalta úgy hogy a kiállítókat semmi költség nem terheli, sőt arra meg Mauthner vállalkozik, hogy olyan nagyobb gyümölcstermelőkhöz, a kik terjedelmesebb nagyobb szabású gyűjtemény gyümölcsöt akarnak kiállítani, Mauthner az ő saját költségén küld szakavatott embert, ki a gyümölcsöt szakszerűen becsomagolja!

A kiállítást érintő minden kérdéssel bátran fordulhat gyümölcstermelő közönségünk akár Molnár Istvánhoz, akár Mauthner Odönhöz, mindenik kimerítő választ és felvilágosítást legott készséggel fog adni minden kérdésre.

Ritkán kínálkozik ily kitünő alkalom a hazai gyümölcsészet részére minden anyagi áldozat nélkül egy nagy, hatalmas es jövedelmező piacot könnyű szerével megnyerni. Közönségünkön áll, hogy ezen alkalmat megragadja és el ne szalassza. Mutassák meg termelőink tömeges részvételük által, mire képes a magyar gyümölcsész, mutassák fel Szent-Pétervárott a magyar gyümölcsöskert kincseit. Ha ezeket meg fogják ott ismerni, bizonyára kapva-kapnak rajtok és játszi könnyen kifogják onnan szorítani a francia és a déltiroli versenyt.

Selyem hamisítvány. Egységünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödrödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsíros szintű szalonas lesz és könnyen török) lassan ég (mínthogy rostszálai a fesanyagtól telítettten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggyöngyül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem — **HENNEBERG G.** (cs. kir. udvari szállító) selyegára Zürichben. hához szállítva, postabér és vámen-tesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekből levő valódi selyem szöveteiből. Svajczaa címzett leyelekre 10, és levelező lapokros bélyeg ragasztandó

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Könyv József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 5 frt 80 kr, 5 frt. 90 Két szeres 4 frt 30 kr. 4 frt 50 kr. — Rozs 4 frt. 40 kr. 4 frt 60 kr. Arpa 6 frt — kr. 7 frt — kr. — Kukoricza 5 frt 40 kr — frt 80 kr. Bab 4 frt 50 kr. 4 frt 80 kr. Zab 6 frt — kr 6 frt 80 kr. Lencse 6 frt 80 kr. 7 frt 30 kr. Köles 4 frt — kr. 4 frt 20 kr.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 3 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és Társaságunk ad, ki levéltári tudakozódásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Őszi barackot

lehet kapni asztalra és befőzésre, a következő nemes fajokból:

- korai Rivers
- Humbold
- korai Beatrix
- Magdolna
- Haug Hay
- Perui
- Doré szépe

darabját 1—4 krajczárjával, kilóját 25—50 krajczárjával, Léván

Belcsák Lászlónál.

Nagy-Salló mezővárosában f. é. augusztus hó 2-ikától kezdve minden csütörtökön **hetivásár** fog tartatni. Az előljáróság.

Birtok-bérbeadás.

A termékeny Hontvármegyében. Léva vasuti állomástól 1/2 órai távolságra fekvő, körülbelül 1000 magyar hold kiterjedésű, szántóföld és rétből álló rendezett **birtok** f. é. november 1-től előnyös feltételek mellett **bérbe adatik.**

Lakházak és gazdasági épületek, elegendő készlet takarmány, szalma, szántó, trágya a bérlőnek rendelkezésére állítatnak.

Közelebbi értesítéssel szolgál Gertl Gyula Nyitrai, Luka-udvar, vagy Frankl Frigyes Bécs, II. Lilienbrunn-gasse 18.

A legjobb hólyagpapír Nyitrai és Társánál Léván kapható.

1996./1894. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hekseh Illés lévai lakos végrehajtónak **Vida János** v. ladányi lakos végrehajtást szenvedő elleni 5 frt 82 kr hátralék tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. járásbírósa területén lévő V. Ladány községben fekvő **Vida Lidia** végr. szenvedő **Vida János, Vida Erzsébet** férj. Szabó Dánielné, **Vida Sándor, Vida Simon, Konta Julianna** férj. **Vida Andrásné** és **Vida Lajosné** szül. Balla Juliannának a v. ladányi 62. sz. tkjvben A + 1 sorsz. ingatlansága egészben 126 frtban ugyanazoknak az ugyanazon tkjben A + 2 sorsz. ingatlansága egészben 126 frtban Szabó Sándor és neje **Nagy Zsófia, Szabó János** és neje **Máté Eszter** mint **Vida Lidia, János, Sándor, Simon, Konta Julianna, Vida Lajosné** és **Simon Julianna** jogutódai mint dologi adósoknak 834. sz. tkjvben A I. 1 sor. 26 sz. házuknak 1/7-ed részére 160 frtban, **Konta Julianna** férj. **Vida Andrásné** mint dologi adósok a vámos-ladányi 849. sz. tkjben A I. 1 sorsz. ingatlanságából 1/7. részre, 64

frtban ugyanannak szintén mint dologi adósok a v. ladányi 844. sz. tkjben A I. 1—2 sorsz. ingatlanságából 1/7. részre 57 frtban az arverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894 évi augusztus hó 16 ik** napján délelőtt 9 órakor V. Ladány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak, megjegyeztetvén, hogy a fenti tkjvekben özv. **Vida Andrásné, szül. Palásti Judit** javára bekebelezett özvegyi jog az árverés által nem érintetik.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%₀-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Léván, 1894. évi május hó 7. napján.

A lévai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Hamar, kir. aljbíró.

Kérjen ön csak

„ZACHERLINT,”

mert ez a leghatásosabb és leggyorsabban ölő szer mindenféle féreg kipusztítására.

Utolérhetlen erejét mi sem bizonyítja inkább, mint rendkívüli elterjedtsége, melynél fogva nincs oly szer, melynek forgalmát sokszorosan felül nem mulná.

Kérjen azonban mindenkor **lepecsételt üveget** s csak ezen névirással: **Zacherl.** Minden egyéb értéktelen utánzat. — Az üvegek ára **15, 30, 50, kr., 1 frt, 2 frt,** a Zacherlin-megtakarító **30 kr.**

- Léván: Kern Testvérek,
- Medveczky Sándor gyógyszerháza,
- Preisach Samu utóda,
- Czirok János,
- Frommer S.
- Boleman Ede gyógyszerháza.

- Ar-Maróth: Eissenberg Károly,
- Tomaschek Sándor,
- Ipolyság: Dambó Károly,
- Kis-Tapolcsány: J. Pollak,
- Verebely: Pollak J. özvegye és fia,
- Pollak Zsigmond.

Ujbánya: Cservinka M.

2252/1894. tkvi sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékos és hitelintézet végrehajtónak **Kucser Mihály** jogutódai gr. szőlősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. járásbírósa területén lévő Gr. Szőlős községben fekvő s végrehajtást szenvedett **Kácsér Mihály** örökösei **Kácsér Anna** férj. **Csik Jánosné, Kácsér Julianna, Mihály** kik **Kácsér János, Mária, Katalin, József, Medárd** és **Eleknek** a gr. szőlősi 77. sz. tkjvben A I. 1, 3, 5, 6, 7. sorszámok alatti ingatlanokban való 2/3 rész illetményük 333 frt 32 krban ugyanazoknak és a társtulajdonos **Izolt Francziska** férj. **Kristóf János**ának a gr. szőlősi 77. sz. tkjvben A + 1 sorsz. ingatlanuk 2 frtban ugyanazoknak a gr. szőlősi 77. sz. tkjvben A + 2 sorsz. ingatlanuk 2 frtban ugyanazoknak a gr. szőlősi 77. sz. tkjvben A + 3 sorsz. a szülők 96 frtban végrehajtást szenvedett **Kácsér Mihály** jogutódai **Chlebo Lőrincnek** a gr. szőlősi 53. sz. tkjvben A I 1 sorsz. ingatlanában való 2/3 rész illetménye 134 frt 66 krban végrehajtást szenvedett **Kácsér Mihály** jogutódai **Martányi János** és neje **Joszenszki Paulinának** a gr. Szőlősi 61. sz. tkjvben A I. 1 sorsz. ingatlanban való 2/3 rész illetménye 214 frtban ezzel megállapított kiki-

áltási árban elrendeltetik. Megjegyzésével annak, hogy a gr. szőlősi 77. sz. tkjben C 5 t. a. **Izolt Julianna** férj. **Martálka Józsefné** javára bekebelezett szolgálmi jog az árverés által nem érintetik, az u. o. tkjvben C 14 t. a. özv. **Kácsér Mihály**né szül. **Kisik Mária** javára bekebelezett özvegyi jog ellenben csak az esetben marad épségben, ha az ingatlan 773 frtot meghaladó értékben adatnék el, ha pedig az ingatlan ezen értéken felül el nem adatnék, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlan ugyanazon határnapon a szolgálmi jog fentartása nélkül fog elárvereztetni és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi augusztus hó 18 ik** napján délelőtt 9 órakor Gr. Szőlős község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

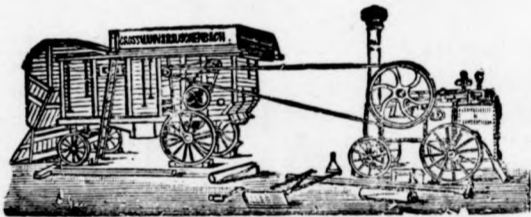
Arverezni szándékozók tartoznak a becsárának 10%₀-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 24 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. di november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 19. évi május hó 25. napján.

A lévai kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.

Hamar, kir. aljbíró.

Összes gazdas. gépek elsőrangú minőségben.

SAJÁT HAZAI GYÁRTMÁNY.

Kedvező feltételek:

GŐZCSÉPLŐGÉPEK

Legutányos. árak.

Rövidített levélcím: **GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.**

ELSŐ MAGYAR

Gazdasági Gépgyár Részvény-Társulat.

Gyártelep: **KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 7.**

MARSHALL-féle GŐZMOZGONY

COMPOUND FEKVŐ GŐZMOZGONY.

COMPOUND GŐZGÉP.

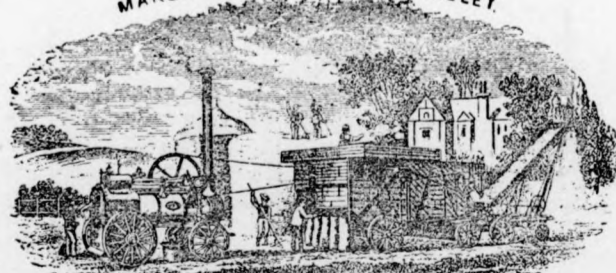
FEKVŐ GŐZGÉP.

UTI MOZGONY.

HARRISON & GREGOR & CO. ARATÓ ÉS FÜKASZÁLÓ GÉPEI.

MARSHALL-féle GŐZCSÉPLŐKÉSZLET.

SZÁLLITHATÓ MALMOK teljes malom-bereendezések minden rendszer szerint

GRAEPEL HUGÓ

GÉP-ÉS ROSTALEMEZ-GYÁR, MALOMÉPÍTÉSZET

MARSHALL, SONS & CO Limited

VEZÉRÜGYNÖKE.

BUDAPEST, V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Kiváló gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.

Kiváló gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.

Rákokat

előkelő asztalokra, a legkiválóbb delikateszeket, asztali fajokat, szállít kezesség mellett élő állapotban postakosarakban póstadij- és vámmentesen utánvétellel: 100 drb. szép **leves-rák** 3 frt, 60 drb. **óriás-rák** két kövér, vastag ollóval 3 frt 75 kr., 40 drb. **egyes-rák** 5 frt és 32 drb. **kiváló egyes-rák**, válogatott, gyönyörű állatok, 5 frt 50 kr.

Freudmann & Co.

Stanislaw No 272.

(Galicia.)